LIBRI
www.libridergi.org
Epigrafi, Çeviri ve Eleştiri Dergisi
Journal of Epigraphy, Reviews and Translations

Sayı VII (2021)

N. GÖKALP ÖZDİL, *Philanthropia: Hellenistik Dönem Karia Kentlerinde İnsan Sevgisi ve Yardımseverlik*. İstanbul 2020. Kabalcı Yayınları, 144 sayfa. ISBN: 9786059872638

Elif ALTEN GÜLER

OPEN ACCESS JOURNALS

Libri: Epigrafi, Çeviri ve Eleştiri Dergisi'nde bulunan içeriklerin tümü kullanıcılara açık, serbestçe/ücretsiz "açık erişimli" bir dergidir. Kullanıcılar, yayıncıdan ve yazar(lar)dan izin almaksızın, dergideki kitap tanıtımlarını, eleştirileri ve çevirileri tam metin olarak okuyabilir, indirebilir, dağıtabilir, çıktısını alabilir ve kaynak göstererek bağlantı verebilir.

Libri, uluslararası hakemli elektronik (online) bir dergi olup değerlendirme süreci biten kitap tanıtımları, eleştiriler ve çeviriler derginin web sitesinde (libridergi.org) yıl boyunca ilgili sayının içinde (Sayı VII: Ocak-Aralık 2021) yayımlanır. Aralık ayı sonunda ilgili yıla ait sayı tamamlanır.

Dergide yayımlanan eserlerin sorumluluğu yazarlarına aittir.

Atıf Düzeni Alten-Güler, E. 2021, *Philanthropia: Hellenistik Dönem Karia Kentlerinde İnsan Sevgisi ve Yardımseverlik.* Yazar: N. Gökalp-Özdil, *Libri* VII (2021) 101-105.

Geliş Tarihi: 10.06.2021 | Kabul Tarihi: 14.06.2021

Elektronik Yayın Tarihi: 15.06.2021

Editörya: Phaselis Research Project
www.libridergi.org

LIBRI

Geliş Tarihi: 10.06.2021
Kabul Tarihi: 14.06.2021
Elektronik Yayın Tarihi: 15.06.2021

Epigrafi, Çeviri ve Eleştiri Dergisi
www.libridergi.org
LIBRI VII (2021) 101-105

N. GÖKALP ÖZDİL, *Philanthropia: Hellenistik Dönem Karia Kentlerinde İnsan Sevgisi ve Yardımseverlik*. İstanbul 2020. Kabalcı Yayınları, 144 sayfa. ISBN: 9786059872638

Elif ALTEN GÜLER*

Akdeniz Üniversitesi Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri öğretim üyesi N. Gökalp Özdil'in ele aldığı bu kitap Hellenistik Dönem Karia kentlerinden ele geçen otuz beş yazıt ile birlikte *Philanthropia*'nın antik kaynaklardaki kullanımı, yüzyıllar boyu değişen anlam ve evresini ortaya koymaktadır. Öncelikle bu konuyu epigrafik çerçevede Anadolu bazlı ele almayı düşünen yazar, kentlerin birbirinden farklı durumda olmadığını görerek sadece bölgesel sınırlandırmaya başvurmuş ve edebi kaynakların benzerliği bakımından da örnekleri daraltmayı tercih etmiştir.

Kitap; *İçindekiler*, *Önsöz* (9-11), *Antik Eser Kısaltmaları* (12-13) ile giriş yaparak üç ana bölümden oluşmaktadır: Birinci Bölüm: *Philanthropia* (15-60), İkinci Bölüm: *Hellenistik Dönem Karia Bölgesi Yazıtları* (63-103), Üçüncü Bölüm: *Değerlendirme* (107-134) ve son olarak *Bibliografya* (136-144) ile bitirilmektedir.

İçindekiler bölümünden sonra yazar, *Önsöz* (9-11) kısmında çalışmanın amacından bahsederek *philanthropia* kavramının anlamını, bugün kavranılan ile aynı olup olmadığının karşılaştırmasını yapmış ve konunun nasıl ve neden Karia Bölgesi ile sınırlandırıldığını anlatmıştır. En son ise teşekkür ile bu kısmı sonlandırmıştır.

Metin içerisinde kullanılan antik kaynakların yer aldığı kısaltmalar da *Antik Eser Kısaltmaları* (12-13) kısmında listelenmiştir.

Birinci Bölüm: *Philanthropia* (15-60) kısmını üç alt başlıkta inceleyen yazar, ilk alt başlık olan *Philanthropia'nın tanımı* (15-17) ile başlayarak bu kavramın Latince *humanitas* 'ın karşılığı ve MÖ I. yüzyılda Cicero'nun idealinin bu olgu olduğunu vurgulamaktadır. İkinci alt başlık olan *Philantropia'nın Roma İmparatorluk Dönemi Öncesi Yazarlardaki* Anlamları bölümünde yazar Klasik ve Hellenistik dönem edebi eselerinde *philanthropia'nın* anlamlarını incelemiştir. Aiskhylos'un *Zincire Vurulmuş Prometheus* eserinde "insanlara yardım etme" olarak; Aristophanes'in *Barış*'ında ise tanrılara insanseverlik olgusu yüklenmektedir. Hippokrates'in *Parangeliai* eserinde hekimlik görevini *tekhne* olarak görüp bu mesleği de kişi ayırt etmeden yardıma ve aynı zamanda hünere atfetmektedir. Ksenophon, *Hellenika* (I. kitap) adlı eserinde Peloponnesos Savaşı sonrası Atina'ya dönen *strategos*ların deniz savaşı ve fırtına hakkında ifadelerine rağmen tutuklandığını ve ölüleri almadıkları için suçlandığını vurgulamıştır. Öyle ki mahkemeye çıkan komutanlar ifadelerinde *philanthropia'yı* kullanarak kazazedeler karşısında yardım ve iyi niyet gösterdiklerini anlatmışlardır. Yine aynı yazarın başka bir eseri olan *Kyros'un Eğitimi* (I. 4) kısmında Kyros'un Media'da eğitim alırken akranları ile büyüdüğü sırada onlar ve babaları ile geçen konuşmada kullanılan bu terminolojinin iyiliksever olmak ve iyi kalpli olmak şeklinde bahsedilmektedir. Yine *Memoriable* adlı

* Arş. Gör., Akdeniz Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, tarih Bölümü, Antalya. 0000-0001-7666-7141 elifalten@gmail.com

başka bir eserde Sokrates'in insansever bir kişi olduğunu vurgular ve Sokrates'in Euthydemos ile konuşmasında tanrıların insanlara yaşamlarını sürdürmesi için onların ihtiyaçlarını karşıladığını ve böylelikle tanrıların da *philanthropia'*sının bu şeklide olduğundan bahseder. *Oikonomos* eserinde ise Sokrates ve Iskhomakhos arasındaki konuşmada çiftçilik hakkındaki bölümde çiftçiliğin *philanthropia*'sının aslında insanların yararına yapılan tarım sanatı olduğu vurgulanır. Isokrates'in Philippos'a yazdığı mektuplar için mitolojik kahraman Herakles'in savaşlarda kentleri uzlaştırdığı ve Philippos'un da Herakles'i örnek alarak iyi niyetle yararlı işler yapmasını ifade etmektedir. Diğer bir *rhetor* Demosthenes, *II. Philippikai Söylevi'*nde kral Philippos'un Atinalılar ile arasındaki elçi ziyaretlerinde Philippos'un barış için zorbaca davranışlarına rağmen Atinalıların dürüst ve *philanthropios* içerikli konuşmalarından bahseder. Diğer bir eser olan *Leptines'e Karşı*'da *philanthropia'nın* kişinin olgunluğu söz konusudur. Yine Demosthenes'in Ktesiphon'u savunduğu başka bir söylevde iyiliksever şeklinde geçmektedir. MÖ IV. yüzyılda yaşamış hatip ve filozof Aiskhines, *Timarkhos'a Karşı* adlı eserinde yakın ilişki, sıkı dostluk anlamında kullanılmıştır. Aynı Aiskhines'in *Elçiler Hakkında* adlı konuşmasında *philanthropia;* iyi kalpli ve nezaketli anlamında vurgulanmıştır. Romalı tarihçi Polybios'un *Historiai* eserinde (I. 81) ise, iki farklı kullanım görülmektedir: Nezaket ve hayırsever. Diodoros, Skylaks'ın coğrafya eseri olan *Bibliotheke Historike*'de bölgenin insan yararına hiçbirşeyi olmadığından bahseder. Platon'un *Euthyphron* eserinde Sokrates'in Euthyphron ile konuşmasını anlattığı kısımda Sokrates'in insan sevgisini ve bilgi paylaşmada cömert davranması konusunda başkalarına yarar sağlaması hakkında öğütler verdiği anlatılmaktadır.

Birinci bölümün üçüncü alt başlığı olan *Philanthropia Çerçevesindeki Kavramlar: Arete, Kalokagathia, Eudaimonia* (46-60) kısımda yazar *philathropia*'nın ilk kavram olan *arete* ile ilişkisini anlatmaktadır. Erdem, üstünlük, yiğitlik anlamlarına gelen arete'nin philanthropia ile ilk olarak ilişkisini Hesiodos'un *Erga kai Hemerai*'ında vurgular. Hesiodos'un kardeşi Perses'e öğüt verdiği, tanrıların çalışan ve ölçülü olan insanları sevdiğini vurgular. Ksenophon'un *Memorabilia* adlı eserinde ise Sokrates'in insanların elinden geldiğince devlete, halka, orduya yardım ederek yararlı olması ve bunu da yaparak saygınlık/erdem kazanacağını da söylemektedir. Platon'un *Protagoras Diyaloğu*'nda Protagoras erdemi, bir devlet için olmazsa olmaz daimi bir unsur olarak görmüş ve bir insan uzun süre iyi halde kalırsa en erdemli kişi olarak kendi varlığını sürdüreceğini söylemektedir. Aynı yazarın *Menon Diyaloğu'*nda Menon ve Sokrates arasında geçen konuşmada Menon erdemin devlet işlerini iyi yürütürken dostlarına yararlı olması, kendisini her türlü kötülükten korumak için de düşmanlarına zarar vermesi olarak görürken; Sokrates ise herhangi bir işi yönetirken ölçü ve doğruluğun olmasını savunur. İnsanlara faydası olan sağlık, kuvvet gibi kavramlar doğru kullanıldığı takdirde herkese yarar sağladığını öne sürer. Aristoteles ise eserlerinde erdemin mutluluk ile özdeş olduğunu; iyi ve erdemli olanın övüldüğünden bahseder. Aslında İyi yaşam da, erdemli yaşam ile eş değerdedir.

Kalos kai agathos yani *Kalokagathia* kavramı beden ve ahlak bakımından iyi yetişen insan tanımıydı. Herodotos (I. 30) eserinde Solon ve Kroisos arasında geçen konuşmada Kroisos'un en mutlu kişi kim sorusunun cevabına Solon, Atinalı Tellos dediğinde, Tellos'un çocuklarının *Kalos kai agathos* kavramlarına sahip ve onun zenginliğinin çocuklarının iyi yetişmesi olduğunu vurgulanmıştır. Thukydides'in eserinde *Kalokagathia* "erdemli ve onurlu" şeklinde kullanılmıştır. *Aristoteles'in Nikomakhos'a Etik* adlı yazınında da insan için iyi olan şeyler vurgulanır. Yazıtlarda geçen bu kavram Hellenistik Dönem'de Amyzon'da Menestratos'un Seleukos Krallığı için yaptığı yararlı işler gösterilip *kalokagathia'*ya sahip olduğundan bahseder. Iasos'ta MÖ III. yüzyıla ait kendi kentlerinin dışında görevlendirilen yargıçların *kalokagathia'ya* sahip olarak onurlandırıldıkları örneği ile Knidos'ta MÖ I. yüzyıla ait yazıtta da eksikli olmasına rağmen kentteki Romalı vatandaşların kendilerine karşı *kalokagathia* kavramı çerçevesinde davranışı dolayısıyla ismi bilinmeyen kişiyi onurlandırmışlardır. Diğer bir kavram olan *eudaimonia* ilk olarak Hesiodos'un *Erga kai Hemera* adlı eserinde geçmektedir. Vermenin ve mutluluğun bağlantılı olduğundan; gönülden veren ne kadar çok

verirse mutluluğun o kadar büyük olduğundan bahseder. Platon'un Gorgias Diyaloğu'nda Sokrates ve Polos arasındaki konuşmada iyi insanın mutlu olduğu, doğruluktan ayrılanın da mutsuz olduğu vurgulanır. Aristoteles ise mutlu bir kişinin iyi yaşamasının iyi durumda olması ile alakalı olduğunu söyler. Sonuç olarak da yazara göre bu üç kavramın da *philanthropia* ile değerlendirilmesi gerektiğinin altını çizer.

İkinci bölüm olan *Hellenistik Dönem Karia Bölgesi Yazıtları* (63-103) başlığı altında yazar, öncelikle Karia Bölgesi'nin sınırlarını çizerek burada bulunan 15 kentteki daha önceden yayınlanan 35 Hellence yazıt üzerinde *philanthropia* ve benzer kavramlar içeren sözcüklerin yer aldığını; çoğunun kararnameler olduğunu ve tamamlama olanları değil yazıtlarda direkt geçen bu kavramı çalışma kapsamına dahil ettiğini vurgulamıştır. İlk olarak Alabanda'dan bulunan iki yazıt incelenmiştir. Alabanda danışma ve halk meclisinin Dionytas ve Apollas'ı onurlandırdığı dekrette, bu kişilerin, vatandaşların ihtiyaçlarını uzun bir süre karşıladıkları vurgulanmış ve yazıtın devamında "daha önceki *philanthropos*'lardan" ifadesi kullanılmıştır. Diğer bir yazıt ise Alabanda danışma ve hak meclisinin Pyrrakos(?)'u onurlandırması söz konusudur. Bu kişinin Mithradates Savaşları sırasında elçilik; iyi yüreklilikle vatandaşlar ile kentin selameti için herşeyi yaptığı görülmektedir. Kent de yardımseverliği ve erdemi dolayısıyla bu kişiyi onurlandırdığı ön plana çıkmıştır. Amyzon'da ise halk meclisi Khionis'i Zeukisis'e elçi olarak gidip aracı rolü üstlendiği için çok büyük yardımları olduğundan onurlandırmıştır. Diğer yazıt ise, Amyzon danışma ve halk meclisi Dionysios'u *koinon* için yararlı şeyler yapıp Zeuksis'e elçi olarak gitmesi dolayısıyla onurlandırılmıştır. Diğer beş yazıt Aphrodiasias'ta geçmektedir: İlki Aphrodisiaslılar için Roma Yasası. Bu yasa, Roma senatosu ve Romalı komutanlar tarafından *philanthropia*'nın bahşedilmesini konu alır. Diğeri Octavianus'un Samoslulara mektubunda, Samoslulara Aphrodisiaslılar hariç başka hiçbir kente özgürlük ayrıcalığı vermediğinin görülmesini istemiş ve Aphrodisias'a da savaşta kendi tarafını tuttuğu için saldırıya maruz kaldığını aktarmıştır. Üçüncü yazıt, Octavianus'un Plarasa ve Aphrodisiaslılara mektubunda Aphrodisias vatandaşı olan Solon'un kentin meselesine ilgi göstererek *edictum*'un da arşivden kopyasını Roma'ya göndermesinin sonucu olarak Solon'a ayrıcalık verip kenti de kutlamıştır. Kent territoryumunda pekçok görevlerde bulunan ve vatan için ayrıcalıklar konusunda çaba gösteren ismi bilinmeyen bir onurlandırma yazıtı da dördüncü olarak aktarılmıştır. Son olarak ise Caesar ve Augustus'un Aphrodithe Tapınağı için *asylia* kararı ile ayrıcalıklar verilmesini konu edinmektedir. Bargylia'dan halk meclisinin Poseidonios'u onurlandırma yazıtı kentten tek yazıt olarak işlenmiştir. Bu kişi, kent içi ve dışında görevlerde bulunduğu ve *philanthropos*'a sahip olduğu için onurlandırmıştır.

Herakleia Latmia'da bulunan üç yazıt işlenmiştir. İlki III. Antiokhos'un Heraklieallara mektubudur. Kentin III. Antiokhos için çelenk göndermesi kralın hoşuna gittiği için, oğullarına da aynı şekilde davranılmasını istemiştir. Kent bu isteği yaptıktan sonra kral bu onurlandırmayı hayırsever şekilde kabul edip kente yardımlarda bulunacağını da eklemiştir. Diğer yazıt ise Zeuksis'in Herakleialılara mektubunda, kentin krallığa tabi olduğu ve bu sırada elçilik yapanların bazı vergilerden muaf tutularak bunların hatırlatılması ve rica edilmesini vurgulamaktadır. Son yazıt ise Scipio kardeşlerin Herakleialılara mektubunda Herakleia kentinden Roma huzuruna çıkan elçileri *kalos kai kagathos* olarak nitelendirmişler ve onların iyiliklerini kabul etmişlerdir. Herakleia Salbake'den sadece danışma ve halk meclisinin Arkhelaos'u kent için memurlukları erdemli ve *philanthropos* olarak yaptığını vurgulayarak onurlandırmışlardır. Iasos'taki yazıtlardan birincisi; Dionysios sanatçılarının yasa tasarısı olup Iasosluları dost ve yardımsever şekilde tanımlayıp bu sanatçılara verilen onurları devam ettirerek önceki dönemlerde de *philotimia* gösterdiklerini vurgulamışlardır. Rhodosluların Iasos'a gönderdikleri kararname 4 aşamalıdır: Rhodos-Iasos-V. Philippos arasındaki elçi atamaları söz konusu olmuştur. İki karardan oluşan yazıtta, Samothrakelilerin Iasoslu şair Dymas'ı kente bağlılığı ve nezaketi dolayısıyla onurlandırıldığı vurgulanmaktadır.

Kaunos'ta ele alınan tek yazıt Smyranlıların Kaunos, yargıç Antigenes ve beraberindekileri onurlandırdığıdır. Kaunoslular Smyrna'da mahkemede görevli olması için *dikastagogos* olan Athenodoros'u göndermişler. Ayrıca yargıçlık için de Antigenes ve iki kişiyi görevlendirmişlerdir. Bu kişiler kentlerinin yasa ve yükümlülükleri uyarınca anlaşmazlıkları sonuçlandırmışlar ve kent de bu görevlileri onurlandırmıştır. Lagina'daki yazıtta ise, Roma-Mithradates Savaşları'nda Lagina'nın Sulla'yı desteklediğini ve Sulla'nın da bu durum için iyiliksever bir şeklide karşılık verip dost-müttefikliğin yenilenmesini belirtmiştir. Magnesia ad Maiandrum'dan dokuz yazıt incelenmiştir. Bunlar arasında ilki Magnesia'dan Akhaia Birliği'ne gelen Philiskos'un kenti için Artemis Leukophryene'yi dokunulmaz ve kutsal olarak düşünülmesi hakkında gerekli hususları dile getirerek elçiliği yerine getirmiş ve *ksenia* ile onurlandırılmıştır. Yine diğer yazıtta Magnesialılar Ithaka'yı Leukophryene için yaptıkları bayrama davet etmektedirler. Bu sırada orakli danışmak için giden elçilerin ayrıcalıklarla onurlandırılmaları söz konusudur. Magnesialıların aynı bayram için Klazomenai'a davet yolladığı ve bu kenti de davete icabet ederek Magnesialı elçileri övüp kent dokunulmazlıklarını tanıdıklarını anlatan yazıt üçüncüsüdür. Magnesialı yargıçların Knidos'a görevlendirme ile gittiklerini ve yargıçların *philanthropos* olarak kente yardım ettiklerini anlatan meclis kararı da dördüncü yazıtın içeriğini oluşturmaktadır. Beşinci yazıt Magnesialıların Phokaia *Koinonu*'nu Leukophryene bayramına davet etmesi ve Magnesialı *theoros'*ları onurlandırarak *philanthropia*'ların bu kişiler için olması kararı verilmiştir. Altıncı ve yedinci yazıtta yine Magnesialıların Rhodos ve bilinmeyen bir kenti Leukophryene bayramına davet ettiği ve kentleri kabul ettiği halk meclisi kararlarıdır. Rhodos'a ve diğer kente gelen elçileri iki kentin de *philanthropos* şekilde kabul ettiği bahsedilir. Sekiz ve dokuzuncu yazıtlar da III. Antiokhos'un Magnesialılara mektubunu içerirken yine Leukophryene bayramından bahsedilir. Bayram için kral, kentin gösterdiği iyi niyet ile *philanthropos* olarak yaklaşımda bulunduklarından ve en dostane şekilde davrandıklarından bayram davetini kabul ettiği anlatılmaktadır.

Mylasa'da çalışılan tek yazıt Sibilos'un dört kent tarafından *proksenia* ve ayrıcalık olarak geçen *philanthropia* ile onurlandırılmasından bahsedilmektedir. Nysa ad Maeandrum'daki yazıt ise C. Iulius Caesar'ın(?) Nysalılara mektubunda kendisinden önce kente bahşedilen onur ve *philanthropia*'ları da yenien kabul ettiğini vurgulamıştır. Panamara'da işlenen dört yazıttan ilki kral Philippos ile ilgili iki parça yazıttır. İlki Karia Zeus Tapınağı için kral saygısını göstermiş ve kral bunun için övülmüştür. Diğer yazıtta da tapınak için görevlendirilen Asklepiades, deprem zamanında hem tapınağa, hem *koinon*'a hem de kentteki her bir bireye cömert bir şekilde davrandığı için onurlandırılmıştır. Diğer yazıt Panamaralılar ismi belli olmayan Rhodoslu bir kişiyi herkese iyiliksever bir şekilde demos'un arzusuyla pekçok iş yaptığı için onurlandırmıştır. Diğer bir yazıt Zeus rahibinin Zeus için kutlanan bayrama davetini ve Zeus'un *philanthropia*'sını anlatan ama sonunun anlaşılamayan bir kısmından bahsedilmektedir. Bu kentin son yazıtı ise Stratonikeia ve Panamara'ya verilen ayrıcalıkları konu edinirken Stratonikeialıların daha önceden aldığı ayrıcalıkları (*philanthropia*) konu edinmektedir. Stratonikeia'da yer alan tek yazıtta adı bilinmeyen bir rahip ve eşi için onurlandırma mevcuttur. Burada rahibin sadece kendi kenti için değil, farklı kentlere de yardımseverce davrandığı; tadilat yaptırarak bazı binaları genişlettiği ve ziyafet verdiği anlatılmaktadır.

Değerlendirme (107-134) olan üçüncü bölümde yazar, yazıtların genelde onurlandırma yazıtları olduğunu; bu kararların da kentlerin sosyopolitik, ekonomik ve dini yapılarını içerdiğini vurgulamaktadır. *Philanthropia* kavramının geçtiği yetmiş yazıt olsa da tamamlama önerisi olanları almayarak sadece yazıtta tam geçen kavramı ele almıştır. Kentlerin çoğunlukla Roma Cumhuriyeti ve Hellenistik krallıklar ile ilgili olduğu aşikardır. *Philanthropia*'nın iyilik-yardımsever ifadeleri ağır basarak daha çok faaliyet ve ayrıcalık ile ilişkilendirilmiştir. Asia Minor'daki dengeler değişirken kentlerin de kendi *statiko*'larını korumak zorunda olduğu görülmektedir. Öyle ki bazen kentler arasında da anlaşmazlık çıkıp yabancı yargıçlara da ihtiyaç duydukları anlaşılmaktadır. Bu yargıçla-

rın da kentler tarafından övüldüğü yazılmaktadır. Ayrıca kentlerin krallardan da beklentilerinin olduğu, kralların da kentlere hoş görünmeye çalıştığı da yazıt içeriklerinden okunmaktadır. Zira kralların da bunu yapma nedeni kralın kent üzerindeki otoritesini de belgelemektedir. Özellikle Seleukos Krallığı'nın hakimiyetinin Asia Minor'da yavaş yavaş sona ermesi de Roma İmparatorluğu'nun kentlerle olan müttefikliğine zemin hazırlamıştır. Kentlerin Roma yanında olması yani *philanthropia* göstermesi, Roma'daki bu davranışa karşı kentleri kollama ve özgürlüğü ifade etmek anlamına gelmektedir.

Hellenistik Dönem'de özellikle zenginlerin yaptıkları işlerle itibarlarını arttırdığı ve kentler tarafından onurlandırılarak herkes tarafından onların ne yaptığının bilinmesinin çok önemli olduğu vurgulanır. Özellikle bu dönemde kentin giderlerini karşılamak için *leiturgia*'ya başvurulmaktadırlar. Aslında bu da zenginler arasında rekabete neden olmaktadır. Roma İmparatorluk Dönemi'nde *euergesia*'nın ilk adımları Hellenistik Dönem zenginleri sayesinde atıldığı görülmektedir. Ayrıca kent için yapılan bu faydalar kişilerin onurlandırılarak heykellerinin kentin en görünür yerinde dikilme kararı da ciddi bir ödül olarak ortaya çıkmaktadır. Ayrıca Roma İmparatorluk Dönemi ile birlikte *philanthropia* olgusu yerini *euergesia*'ya bırakmıştır.

Yazar Bibliografya (136-144) ile sonlandırdığı eserde Karia özelinde okuyucuya aktardığı *philanthropia* kavramını antik kaynaklar ve epigrafik veriler ışığında sunmuştur. Bu eser hem filoloji hem de metodoloji açısından Hellenistik Dönem yardımseverlik kavramını okuyucuya orijinal malzemelerle sunmaktadır. Yazar, kentler arasında kıyaslama yaparak dönemin de dinamiklerini göz önüne bulundurmuştur. *Philanthropia* kavramının metinde geçen anlamları, yoğun bir çalışmanın ardından bilim dünyasına yararlı olacak şekilde yazar tarafından aktarılmıştır.